

عنوان مقاله:

گلوآژه های پایداری در شعر معاصر فارسی

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حدیثه متولی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

مسعود باوان پوری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

ادبیات در ماندگاری ارزش ها و اندیشه، سهمی بزرگ و انکارناپذیر دارد و ویژگی های ادبی، فرهنگی و زبانی همه ملل جهان را با وجود اختلاف ظاهری و زبانی معرفی میکند. یکی از انواع ادبی که از دیرباز به دلایل مختلف در بین ملت ها رایج بوده و به صورت های گوناگون نمود پیدا کرده، ادبیات پایداری است که در سده اخیر در جهان و ایران وضعیت متمایزی یافته که قابل مقایسه با دوره های پیشین نیست. شاعران ایرانی همواره از استبداد خارجی زمان قاجار و پهلوی و حملاً ناجوانمردانه دوران دفاع مقدس شکایت داشته اند. آنان همواره به وطن خویش علاقه داشته و با رمز مادر از آن یاد کرده اند. گاهی این شاعران از رمز و نمادهای انسانی برای اشاره به وطن خویش بهره برده اند. پژوهش حاضر می کوشد با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از دوواوین شعر فارسی، گوشه هایی از ادبیات پایداری را در ایران تبیین کند.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر فارسی، پایداری، استبداد، دفاع مقدس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718621>

